

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 7Ssk/46/2022
Identifikačné číslo spisu: 2018200307
Dátum vydania rozhodnutia: 27. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:2018200307.2

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Martinčekovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Michala Novotného, v právnej veci žalobcu: Z. K., E.. X.X.XXXX, I. D.E. Č.. XXX/XX, P., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 45083/2018-42 zo dňa 19.9.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sa/17/2021-100 zo dňa 22.11.2021, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietla.

Žalovanému náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 43Sa/17/2021-100 zo dňa 22.11.2021 Krajský súd v Trnave ako správny súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 45083/2018-42 zo dňa 19.9.2018 (ďalej preskúmané rozhodnutie). Preskúmaným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej GR ZVJS), Útvaru sociálneho zabezpečenia č. GR ZVJS -d - 13231/14-2018 zo dňa 30.6.2018 (ďalej prvostupňové rozhodnutie).

2. Prvostupňovým rozhodnutím z 30.6.2018 GR ZVJS - Útvar sociálneho zabezpečenia podľa § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. o soc. zabezpečení policajtov a vojakov v znení neskorších predpisov (ďalej z. č. 328/2002 Z.z.) zvýšil žalobcovi od 1.7.2018 výsluhový dôchodok o 13,80 eur na sumu 608,79 eur mesačne. Uviedol, že výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný do 30.6.2018 a výsluhový dôchodok priznaný od 1.7.2018 do 31.12.2018 sa zvyšuje za každý skončený rok doby trvania služobného pomeru o pevnú sumu 0,60 eura. Výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný do 30.6.2018 sa zvyšuje od 1.7.2018. Vychádzajúc zo sumy výsluhového dôchodku vyplácanej do 30.6.2018 a doby trvania služobného pomeru 23 rokov, patrí mu zvýšenie o sumu 13,80 eur.

3. Na základe odvolania vo veci rozhodoval žalovaný, ktorý preskúmaným rozhodnutím zo dňa 19.9.2018 jeho odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Konštatoval, že ku dňu 30.6.2018 bola odvolateľovi vyplácaná suma výsluhového dôchodku vo výške 594,99 eur mesačne, určená rozhodnutím zo dňa 30.6.2017. Mechanizmus zvýšenia výsluhových dôchodkov pre rok 2018 bol zmenený prechodným ustanovením § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. Vychádzajúc z tohto ustanovenia bola suma zvýšenia výsluhového dôchodku odvolateľa od 1.7.2018 určená násobkom sumy 0,60 eur a počtom rokov trvania služobného pomeru odvolateľa (23 rokov), t. j. $0,60 \times 23 = 13,80$ eur. Suma, o ktorú sa výsluhový dôchodok zvyšuje od 1.7.2018, je 13,80 eur. Pokiaľ ide o námietku, že suma 0,60 eur zvýšenia nie je uvedená v žiadnom záväznom právnom predpise, poukázal na zmenu právnej úpravy, t. j. čl. I. bod 4 zákona č. 190/2018 Z.z., ktorým bol za § 143ag vložený § 143ah ods. 1 až 5. Nakoľko je pevná suma zvýšenia 0,60 eur uvedená v § 143ah ods. 1, považoval túto námietku za nedôvodnú. K námietke, že výsluhový dôchodok bol valorizovaný nesprávne aj v rokoch 2013 - 2018 uviedol, že touto otázkou sa zaoberali správne orgány v roku 2017, pričom z rozhodnutia prvostupňového aj odvolacieho správneho orgánu vyplýva, že sa odvolateľovi vypláca suma výsluhového dôchodku v správnej výške.

4. Správny súd napadnutým rozsudkom zamietol správnu žalobu. V odôvodnení uviedol, že výpočet zvýšenia sumy výsluhového dôchodku žalobcu za rok 2018 bol v preskúmanom a prvostupňovom rozhodnutí uvedený správne. K zvýšeniu došlo v súlade s § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., keď suma zvýšenia výsluhového dôchodku od 1.7.2018 bola určená násobkom sumy 0,60 eur a počtom rokov trvania služobného pomeru žalobcu (23 rokov). Vzhľadom k tomu, že k 30.6.2018 bol žalobcovi vyplácaný výsluhový dôchodok vo výške 594,99 eur mesačne, suma určená prvostupňovým rozhodnutím 608,79 eur bola určená správne. K námietke porušenia zásady retroaktivity právnej normy uviedol, že správny orgán právnu normu neaplikoval na zvyšovanie dôchodku žalobcu za obdobie predchádzajúce účinnosti právnej normy. K námietke kompetencie ministra spravodlivosti rozhodovať vo veci ako druhostupňový správny orgán uviedol, že kompetencia ministra spravodlivosti vyplýva z § 84 ods. 4 písm. a/ a zákona č. 328/2002 Z.z., pretože prvostupňovým správnym orgánom bol Útvar sociálneho zabezpečenia GR ZVJS. Žiadne z ustanovení tohto zákona nepripúšťa takú právnu konštrukciu, podľa ktorej je výsluhový dôchodok žalobcov naďalej zvyšovaný podľa právnej normy, ktorá svoju účinnosť už v predchádzajúcom období stratila (podľa neopodstatnených predstavy žalobcu by zvyšovanie malo byť vykonávané bez zmien aplikovaním znenia zákona účinného v čase jeho odchodu do dôchodku v roku 2004). K námietke diskriminácie konštatoval, že spôsob zvyšovania výsluhových dôchodkov zákonodarca zmenil vo vzťahu ku všetkým poberateľom tejto dávky a v konaní nebolo preukázané ani tvrdené, že by správne orgány v iných prípadoch postupovali inak ako v prípade žalobcu.

5. Proti tomuto rozsudku podal kasačnú sťažnosť žalobca. Namietal, že prvostupňový správny orgán nesprávne vypočítal zvýšenie výsluhového dôchodku tým, že nepripočítal 2,033% každoročne od roku 2004 do roku 2011 k percentám zvýšenia výsluhového dôchodku, čím porušil § 68 ods. 1 písm. a/ zákona č. 328/2002 Z.z. Poukázal na § 120 ods. 1 cit. zákona, ide o právo, ktoré nemôže byť porušené, zrušené a premlčané. Namietal, že preskúmané rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol zo zákona oprávnený. Odvolacím orgánom mal byť správny orgán vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorým je riaditeľ Útvaru sociálneho zabezpečenia, pretože prvostupňové rozhodnutie vydala vedúca Útvaru soc. zabezpečenia, ktorá je podriadená riaditeľovi Útvaru soc. zabezpečenia. Jeho odvolanie odstúpila na MS SR vedúca Útvaru soc. zabezpečenia bez jeho upovedomenia. K dôvodom uvedeným v žalobe sa nedokázali vyjadriť žalovaný, správny súd, ani Najvyšší súd SR. Správny súd nekonal v súlade so Správnym súdnym poriadkom, keď mal zrušiť preskúmané rozhodnutia, ak podľa § 191 ods. 1 písm. a/ až g/ došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej. Predložil informáciu vydanú GR ZVJS dňa 5.8.2019, ktorá podľa neho zavádza, pretože v nej nie je uvedené ustanovenie „ak ide o rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia“ a uviedol len „v ostatných prípadoch nadriadený určený podľa osobitného predpisu“. Nakoniec namietal, že bolo potrebné aplikovať § 68 ods. 1 písm. a/ účinný v čase priznania jeho výsluhového dôchodku dňa 1.9.2004, pretože toto ustanovenie sa neodvoláva na žiadny všeobecný predpis o sociálnom zabezpečení a podľa § 120 ods. 1 tohto zákona platnosť tohto zákona končí jeho smrťou. Ako výsluhového dôchodcu sa ho netýka žiadna novela zákona č. 328/2002 Z.z. Ust. §143ah

sa môže aplikovať na výsluhové dôchodky, ktoré boli priznané na žiadosť príslušníka od účinnosti novely zákona č. 80/2013 Z.z., teda priznané s účinnosťou od 1.5.2013. Žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok, zrušil preskúmané a prvostupňové rozhodnutie, vec vrátil Útvaru sociálneho zabezpečenia na ďalšie konanie, ktorý rozhodne o novom vypočítaní zvýšenia výsluhového dôchodku od roku 2012 až do roku 2018.

6. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

7. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou a je prípustná, bez pojednávania (§ 455 SSP), po oboznámení sa so súdnym, administratívnym spisom a kasačnou sťažnosťou, zistil, že táto nie je dôvodná z nasledovných dôvodov:

8. Predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie žalovaného zo dňa 19.9.2018, ktorým minister spravodlivosti SR zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Útvaru sociálneho zabezpečenia GR ZVJS zo dňa 30.6.2018. Týmto prvostupňovým rozhodnutím sa zvýšil žalobcovi výsluhový dôchodok od 1.7.2018 o sumu 13,80 eur na sumu 608,79 eur. Prvostupňový orgán aplikoval ust. § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. účinné od 30.6.2018. Samotný výpočet bol realizovaný vynásobením pevnej sumy 0,60 eur a počtom skončených rokov doby trvania služobného pomeru. V prípade žalobcu je počet rokov trvania služobného pomeru 23, čo nenamietal ani žalobca.

9. Žalobca v kasačnej sťažnosti a v správnej žalobe namietal nesprávnosť aplikácie § 143ah ods. 1 cit. zákona. Podľa neho na jeho prípad nie je možné aplikovať toto ustanovenie, ale ust. § 68 ods. 1 písm. a/ tohto zákona účinné v čase priznania jeho výsluhového dôchodku, teda v čase ku dňu 1.9.2004. Namietal taktiež kompetenciu žalovaného rozhodnúť o jeho odvolaní voči prvostupňovému správne rozhodnutiu.

10. Podľa § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z v znení účinnom k 24.9.2018 (právoplatnosť preskúmaného rozhodnutia) výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný do 30. júna 2018 a výsluhový dôchodok priznaný od 1. júla 2018 do 31. decembra 2018 sa zvyšuje za každý skončený rok doby trvania služobného pomeru o pevnú sumu 0,60 eura. Výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný do 30. júna 2018 sa zvyšuje od 1. júla 2018. Výsluhový dôchodok priznaný od 1. júla 2018 do 31. decembra 2018 sa zvyšuje odo dňa jeho priznania. Do doby trvania služobného pomeru sa na účely zvýšenia výsluhového dôchodku nezapočítava doba výkonu služby získaná zvýhodneným započítaním a doba služobného pomeru získaná zvýšením podľa § 123 ods. 2 písm. a).

11. Podľa § 84 ods. 4 písm. a/ cit. zákona odvolacím orgánom v konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia a dávkach podľa všeobecných predpisov o sociálnom poistení je minister, ak ide o rozhodnutie útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, a v ostatných prípadoch nadriadený určený podľa osobitného predpisu.

12. Kasačný súd konštatuje, že v obdobnej veci už rozhodoval Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd pod sp. značkou 7Sžsk/36/2021 zo dňa 25.10.2022, pričom sa jednalo o právnu vec rovnakých účastníkov konania s obdobným predmetom súdneho prieskumu, ktorým bolo rozhodnutie o zvýšení výsluhového dôchodku žalobcu za rok 2019. Podľa § 464 ods. 1 SSP kasačný súd poukazuje na toto rozhodnutie, ktorého prevzatá časť v odôvodnení uvádza:

„...14. Vo vzťahu k prvej vyššie uvedenej sťažnostnej námietke kasačný súd konštatuje, že táto je v plnom rozsahu nedôvodná. O zvýšení výsluhového dôchodku v prvom stupni rozhodoval Útvar sociálneho zabezpečenia ZVJS. Na účely zákona č. 328/2002 Z. z. sa pod pojmom ministerstvo rozumie okrem iného aj Zbor väzenskej a justičnej stráže. Pokiaľ teda § 84 ods. 4 písm. a/ konštatuje, že odvolacím orgánom v konaní o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia je minister, ak ide o rozhodnutie útvaru sociálneho zabezpečenia ministerstva, týmto útvarom je aj Útvar sociálneho zabezpečenia ZVJS. Práve tento útvar rozhodoval v prvom stupni a preto v prípade, ak v prvom stupni rozhoduje Útvar sociálneho zabezpečenia ZVJS, odvolacím orgánom je minister. Preto sa v tomto

prípade už neaplikuje druhá časť tejto vety, ktorá uvádza, že v ostatných prípadoch odvolacím orgánom je nadriadený určený podľa osobitného predpisu, ktorým je § 58 ods. 1 Správneho poriadku. Argumentovanie žalobcu týmto ustanovením je preto právne irelevantné. Zákon č. 328/2002 Z. z. jednoznačne uvádza kto rozhoduje o odvolaní, pokiaľ v prvom stupni rozhoduje Útvor sociálneho zabezpečenia ministerstva, teda aj ZVJS. Týmto orgánom je minister; v zmysle § 2 ods. 2 citovaného zákona je ním minister spravodlivosti SR. ...

... 18. K druhej sťažnostnej námietke spočívajúcej v nesprávnom právnom posúdení aplikácie § 143aj ods. 1 a 2 citovaného zákona zo strany správnych orgánov a správneho súdu kasačný súd konštatuje, že aj táto námietka je plne nedôvodná. Pôvodne bol žalobcovi výsluhový dôchodok priznaný k 01.09.2004 so zvýšením, ako vyplývalo z vtedajšej právnej úpravy, platnej a účinnej k 01.09.2004, ako to vyplýva z rozhodnutia o priznaní výsluhového dôchodku zo dňa 19.08.2004. V tom čase platné ustanovenie § 68 ods. 1 písm. a/ ustanovovalo, že výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roku sa zvyšujú od 01. júla príslušného kalendárneho roka u policajtov o príslušné percento rastu priemerného služobného platu zisteného za predchádzajúci rok. Ustanovenie § 68 ods. 1 písm. a/ s určitými modifikáciami pretrvalo v zákone do 30.04.2013 (určujúcim faktorom bol medziročný rast spotrebiteľských cien a medziročný rast priemernej mzdy v hospodárstve Slovenskej republiky). Od 01.05.2013 zákon č. 80/2013 Z. z. v § 68 zaviedol nový spôsob zvyšovania výsluhových dôchodkov a to v závislosti od pevnej sumy zvýšenia dôchodkových dávok ustanovených vo všeobecných predpisoch o sociálnom poistení, ktorý sa ďalej modifikoval. Jednalo sa jednak o dávky priznané a vyplácané do 30. júna príslušného kalendárneho roka, čiže o všetky dávky, ktoré boli priznané pred rozhodovaním o zvyšovaní dávky, ale aj o dávky priznané od 1. júla do 31. decembra príslušného kalendárneho roka, teda novo priznané dávky. Tento mechanizmus bol následne modifikovaný jednotlivými prechodnými ustanoveniami, prvýkrát účinnými od 30. júna 2018 (§ 143ah). Podľa tohto ustanovenia výsluhový dôchodok priznaný a vyplácaný do 30. júna 2018 a výsluhový dôchodok priznaný od 1. júla 2018 do 31. decembra 2018 sa zvýšil za každý skončený rok doby trvania služobného pomeru o pevnú sumu 0,60 €. Jednalo sa teda aj o dôchodky priznané a vyplácané pred zvýšením podľa § 143ah. Následne zákonodarca zvolil rovnaký postup aj za obdobie od 01. júla 2019, keď v prechodnom ustanovení § 143aj uviedol obdobný mechanizmus, ktorý platí aj na výsluhové dôchodky priznané a vyplácané do 30. júna 2019 (spôsob výpočtu je modifikovaný). Z uvedeného vyplýva, že v jednotlivých časových obdobiach poberania výsluhového dôchodku platili rôzne právne úpravy zvyšovania tohto dôchodku, na ktoré musel správny orgán rozhodujúci o zvýšení výsluhového dôchodku prihliadať. ...

... 20. Čo sa týka sťažnostných námietok v súvislosti s týmto právnym posúdením, kasačný súd uvádza nasledovné: Je nesprávne uvažovanie žalobcu, ktorý má za to, že žiadna novela zákona č. 328/2002 Z. z. účinná po vydaní rozhodnutia o priznaní jeho výsluhového dôchodku sa ho „netýka do konca života“. Uvedené konštatovanie žalobca odôvodňuje ustanovením § 120 ods. 1 citovaného zákona. Toto ustanovenie zakotvuje spôsobilosť policajta mať v právnych vzťahoch sociálneho zabezpečenia práva a povinnosti, ktorá spôsobilosť vzniká dňom prijatia do služobného pomeru a zaniká smrťou, prípadne vyhlásením za mŕtveho. Toto ustanovenie zakotvuje spôsobilosť mať procesné práva a povinnosti, ktoré zákon č. 328/2002 Z. z. priznáva policajtom, teda tie práva a povinnosti, ktoré policajtom z aktuálne účinného zákona prináležia. Uvedený zákon totiž môže byť v rámci zákonodarného procesu menený a preto je potrebné pri priznávaní konkrétnych práv alebo povinností policajtom aplikovať vždy účinné znenie zákona. Bolo tak tomu aj v prípade priznania výsluhového dôchodku žalobcovi v roku 2004 a taktiež i v čase vydávania rozhodnutí o zvýšení výsluhového dôchodku z roku 2004 až do roku 2019, keď sa na zvýšenie výsluhového dôchodku použila vždy relevantná účinná právna úprava. Táto v roku 2004 bola reprezentovaná § 68 ods. 1 písm. a/, od roku 2013 § 68 ods. 1 a 3, v roku 2018 prechodným ustanovením § 143ah a v roku 2019 prechodným ustanovením § 143aj.

21. Treba si uvedomiť, že všetky tieto rozhodnutia rozhodovali o novom práve žalobcu, a to o zvýšení jeho výsluhového dôchodku od 01.07. kalendárneho roku na ďalších 12 mesiacov, o ktorom zvýšení sa rozhoduje každý rok. Nejde teda o jeden nárok na zvýšenie dôchodku, o ktorom by bolo rozhodované v roku 2004, ale vždy o nové nároky s novými podmienkami na ich priznanie podľa aktuálnej právnej

úpravy. Rozhodnutie o zvýšení výsluhového dôchodku z roku 2004 preto nezaručovalo žalobcovi rovnaké rozhodnutia o tomto zvýšení aj počas nasledujúcich rokov. Ak počas nich došlo k zmene právnej úpravy, správne orgány na túto zmenu museli prihliadnuť. Nejde teda o retroaktívne pôsobenie týchto právnych noriem, pretože vždy správne orgány rozhodovali o novom nároku žalobcu - zvýšení jeho výsluhového dôchodku - do budúcnosti odo dňa účinnosti novej právnej úpravy, a nie do minulosti. Týmito rozhodnutiami nikdy nebolo zasiahnuté do už priznaných práv žalobcu. Jeho námietka retroaktívneho pôsobenia právnych noriem pri zvyšovaní výsluhového dôchodku je tak plne nedôvodná. Na uvedenom nič nemení ani právna úprava § 120 ods. 1, ktorá len zakotvuje spôsobilosť žalobcu mať práva a povinnosti podľa tohto zákona, samozrejme také, ktoré zákon žalobcovi priznáva, a to zákon účinný v čase, keď sa o jednotlivých právach žalobcu rozhoduje.“

13. Kasačný súd nemá dôvod odkloniť sa od právnych názorov vyslovených vo vyššie citovanom rozsudku kasačného súdu a v plnom rozsahu na ne poukazuje. Tieto sú v plnom rozsahu použiteľné aj v tu prejednávanej právnej veci.

14. Čo sa týka námietky nesprávneho zvýšenia výsluhového dôchodku za obdobie od roku 2004 do roku 2011, keď podľa žalobcu mu neboli pripočítané 2,033 % každoročne k percentám zvýšenia výsluhového dôchodku, kasačný súd konštatuje, že predmetom tohto súdneho prieskumu bolo rozhodnutie o zvýšení výsluhového dôchodku za rok 2018, čím je daný rozsah súdneho prieskumu a tento rozsah je pre správny súd záväzný.

15. Čo sa týka námietky, že k dôvodom uvedeným v žalobe sa nedokázal žalovaný ani správny súd vyjadriť, kasačný súd uvádza, že sa jedná v podstate o námietku nedostatočného odôvodnenia, či už preskúmaného rozhodnutia alebo napadnutého rozsudku. S touto námietkou sa kasačný súd nestotožnil. Pre odvolací orgán je relevantný obsah odvolania, keďže v odvolacom rozhodnutí je povinný reagovať na rozhodujúce odvolacie námietky a tieto riadne vyhodnotiť. Žalovaný dostatočným spôsobom reagoval na základnú odvolaciu námietku spočívajúcu v aplikácii nesprávneho ustanovenia zákona č. 328/2002 Z.z. na prípad žalobcu. Už tá skutočnosť, že žalobca správnej žalobe mohol formulovať dostatočne zreteľne námietku nesprávneho právneho posúdenia veci, svedčí o tom, že preskúmané rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené, lebo inak by túto námietku uplatniť nemohol. Žalovaný jasne ozrejmil výpočet zvýšenia výsluhového dôchodku a podal dostatočne jasné vysvetlenie právneho názoru, prečo sa v danej právnej veci zvýšenia výsluhového dôchodku na rok 2018 použilo prechodné ustanovenie § 143ah ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z., a nie žalobcom preferované ust. § 68 ods. 1 písm. a/ cit. zákona v znení účinnom ku dňu priznania jeho výsluhového dôchodku. Žalovaný vyhodnotil aj ďalšie žalobcove odvolacie námietky, týkajúce sa namietania správnosti rozhodnutí o zvýšení výsluhového dôchodku za roky 2013-2018. Rovnako aj správny súd sa dostatočným spôsobom vyrovnal so všetkými zásadnými žalobnými bodmi, pričom sám nezistil dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného. Pokiaľ žalobca namietal, že jeho odvolanie bolo odstúpené odvolaciemu orgánu bez jeho upovedomenia, pokiaľ by aj táto námietka bola dôvodná, neznamenalo by to podstatné porušenie ustanovení o konaní pred žalovaným, pretože takéto pochybenie nemohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia. Neupovedomením žalobcu o odstúpení jeho odvolania odvolaciemu orgánu neboli upreté žalobcovi žiadne procesné práva a o vybavení jeho odvolania bol oboznámený doručením preskúmaného rozhodnutia do vlastných rúk.

16. Pokiaľ žalobca v kasačnej sťažnosti ako dôkaz pre svoje argumenty predložil listinu „Informácia pre pána ministra spravodlivosti SR“ zo dňa 5.8.2019, kasačný súd poukazuje na § 135 ods. 1 SSP, podľa ktorého na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy, pričom predložený dôkaz bol vyhotovený až po právoplatnosti preskúmaného rozhodnutia a preto naň nie je možné prihliadnuť. Odhliadnuc od uvedeného kasačný súd konštatuje, že táto listina neobsahuje nesprávnu citáciu § 84 ods. 4 písm. a/ cit. zákona. Podľa žalobcu je v nej vynechané slovné spojenie „ak ide o rozhodnutie útvaru sociálneho zabezpečenia“, avšak z jej obsahu vyplýva, že citované ustanovenie je v nej citované správne, teda v celom jeho znení.

17. Keďže všetky sťažnostné námietky žalobcu sú nedôvodné a kasačný súd sám nezistil dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu, s ktorého odôvodnením sa v celom rozsahu stotožnil, kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

18. O náhrade trov kasačného konania vo vzťahu k žalovanému bolo rozhodnuté podľa § 168 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalovanému súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, pretože neboli splnené podmienky aplikácie § 168. Žalobca ako neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 167 ods. 1 SSP a contrario v spojení s § 467 ods. 1 SSP).

19. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.